

**Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά
για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και
την 68^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς
Λαμία 18 Οκτωβρίου 2012**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Τριφυλίας & Ολυμπίας που με την παρουσία σας λαμπρύνετε τη σημερινή μας τοπική γιορτή

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτη μας

Κύριε Εκπρόσωπε της Ελληνικής Κυβέρνησης, Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, κύριε Κυριαζή

Κύριε Νίκο Σταυρογιάννη εκπρόσωπε της Βουλής των Ελλήνων

Κυρία και κύριοι Βουλευτές

Κύριοι Αντιπεριφερειάρχες

Κύριε Πρόεδρε της Π.Ε.Δ. Στερεάς Ελλάδας ,Δήμαρχε Μώλου –Αγ.Κων/νου κ.Τετριμίδα

Κύριε Πρόεδρε του Δημοτικού Συμβουλίου Λαμίας

Στρατηγέ Διοικητά ΜΕΡΥΠ

Εκπρόσωπε του Γεν. Περιφερειακού Διευθυντή ΕΛΑΣ

Κύριε Διευθυντά της Αστυνομίας στη Φθιώτιδα

Εκπρόσωπε του Περιφερειακού Διοικητή Π.Υ. Κύριε Διοικητά Π.Υ. Φθιώτιδας

Κυρίες και Κύριοι Εκπρόσωποι των Δικαστικών Αρχών

Κύριοι Εκπρόσωποι του Πανεπιστημίου και του ΤΕΙ

Κυρίες και κύριοι Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι

Κυρίες και κύριοι Εκπρόσωποι των Επιμελητηρίων και των Ομοσπονδιών

Κύριε Περιφερειακό Διευθυντά της Εκπαίδευσης

Κυρίες και Κύριοι εκπρόσωποι των Κομμάτων

Συμπολίτισσες και Συμπολίτες,

Σας ευχαριστώ όλες και όλους για την συμμετοχή σας και φέτος στη διπλή μας γιορτή, του Πολιούχου της πόλης μας και της απελευθέρωσης της Λαμίας από τα στρατεύματα κατοχής το 1944.

Είμαστε και φέτος εδώ όλοι Μαζί, συνεπείς όπως κάθε χρόνο στο ραντεβού με την θρησκευτική μας και ιστορική μας μνήμη, είμαστε εδώ υπακούοντας στην εσωτερική στην υπαρξιακή ανάγκη του ανθρώπου να γνωρίζει το παρελθόν του και ίσως γι' αυτό η διπλή αυτή γιορτή συνεχίζει να συνεγείρει τον λαό της Λαμίας.

Είναι διπλή γιορτή, γιατί η ιστορία θέλει τις καμπάνες του Αγίου Λουκά ανήμερα της Χάρης Του να σημαίνουν χαρμόσυνα την απελευθέρωση την ώρα που τα πρώτα ένοπλα τμήματα της Αντίστασης έμπαιναν καταχειροκροτούμενα από τους πολίτες στην πόλη της Λαμίας.

**Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά
για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και
την 68^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς
Λαμία 18 Οκτωβρίου 2012**

Διπλή γιορτή που σηματοδοτεί και επιβεβαιώνει την μέσα στους αιώνες κοινή πορεία Ελληνισμού και Ορθοδοξίας, σίγουρων θεμελίων στα οποία στηρίχθηκε το Ελληνικό Έθνος κατά την πολυκύμαντη ιστορική του διαδρομή.

68 χρόνια μετά, τιμούμε όλους εκείνους που πόνεσαν, που πείνασαν, που βασανίστηκαν, τιμούμε τις νέες και τους νέους της εποχής που πρόσφεραν τα νιάτα τους στο ιερό θυσιαστήριο για την ελευθερία της Πατρίδας.

Τιμούμε τα Ελληνόπουλα που στα κακοτράχαλα βουνά έγραψαν το Αλβανικό έπος, τιμούμε τους Έλληνες που το συνέχισαν στα Ελληνικά βουνά γράφοντας το έπος της Εθνικής Αντίστασης, υποκλινόμαστε μαζί με τα παιδιά τους, τους απογόνους τους, μπροστά στο μεγαλείο του ΝΤΕΣΙΜΟΝΕ και του ΚΟΚΚΙΝΟΥ που γλύτωσαν την Λαμία από το ολοκαύτωμα κόβοντας με κίνδυνο της ζωής του τα καλώδια της ανατίναξης της πόλης και έκαναν την Λαμία πατρίδας τους.

Χαιρετάμε με σεβασμό τους γέροντες σήμερα συμπολίτες μας που μπήκαν με τα ένοπλα τμήματα της Αντίστασης στη Λαμία, καμαρώνουμε δίπλα στους ασπρομάλληδες, που παιδάκια τότε είχαν την τύχη και τιμή να χτυπούν χαρμόσυνα τις καμπάνες στο ξωκλήσι του Αγίου Λουκά.

Η 18^η Οκτωβρίου του 1944 ήταν ημέρα ανακούφισης, ημέρα δικαίωσης, ημέρα ευφορίας, έδινε ελπίδα για πρόοδο για ένα καλύτερο αύριο. Καλύτερο αύριο, το οποίο όμως άργησε πολύ να έρθει στην χώρα, αφού την απελευθέρωση ακολούθησε ένας εμφύλιος πόλεμος που μας δίχασε ακριβώς τη στιγμή που έπρεπε να δρέψουμε τους καρπούς της νίκης, υποβαθμίζοντας την παρουσία μας στο τραπέζι των νικητών, διαλύοντας τον κοινωνικό ιστό και επιβάλλοντας στους Έλληνες να ξεκινήσουν από την αρχή, από το μηδέν με σημαντική υστέρηση από τους συμμάχους τους, τον αγώνα της ανασυγκρότησης. Ένας εμφύλιος σπαραγμός που καθήλωσε τη χώρα μας για πολλά χρόνια και χρειάστηκε θυσίες και προσπάθειες του Ελληνικού λαού για να βρει το δρόμο της ανάπτυξης.

Μιας ανάπτυξης πραγματικά αξιοζήλευτης που γρήγορα μας έφερε να περπατάμε μαζί με τους συμμάχους μας, μιας ανάπτυξης όμως που από ένα σημείο κι ύστερα ξεστράτισε από την ηθική, υποτάχθηκε στην κατανάλωση και την ευδαιμονία, αποπροσανατόλισε την Ελληνική Κοινωνία, η οποία σήμερα κλονισμένη, πληγωμένη γεμάτη ανασφάλεια, βλέπει με φόβο το αύριο.

Η φετινή γιορτή βρίσκει τον λαό μας βαθιά προβληματισμένο, σκληρά δοκιμαζόμενο και νομίζω, ότι αυτή η γιορτινή μέρα φέτος, μας δίνει μία ευκαιρία να σκεφτούμε, να ψάξουμε και να δούμε τελικά ποια είναι αυτά που μας κράτησαν όρθιους μέσα στην ιστορική μας διαδρομή, ποια είναι εκείνα που χάσαμε, τι παραγνωρίσαμε, που αστοχήσαμε, από πού ξεστράτισαμε.

Συμπολίτισσες & συμπολίτες ας μιλήσουμε με ειλικρίνεια στον εαυτό μας και στους γύρω μας, δυστυχώς ως κοινωνία ξεπεράσαμε τα όρια, και πρώτοι απ' όλους εκείνοι που πρέπει να εμπνέουν και να οδηγούν το λαό, οι ηγέτες του, τα όρια που βάζουν οι ιστορικές αξίες αυτού του τόπου, χάσαμε το πνεύμα της πατρίδας, ξεστράτισαμε από τα καθορισμένα από τις ιερές παραδόσεις μας και σήμερα παραπαίουμε δίπλα στην άβυσσο απαξιώνοντας μόνοι μας έναν έναν τους θεσμούς που μας στηρίξαν χάνοντας την Εθνική μας αυτογνωσία.

Κι όμως είμαστε ένας λαός με παλληκαρήσια ψυχή που κράτησε τα βαθιά κοιτάσματα της μνήμης του και σε καιρούς ακμής και σε καιρούς διωγμών.

Τώρα που ο κόσμος γύρω μας μοιάζει να θέλει να μας βάλει με το ζόρι πειραματόζωο σ' ένα οικουμενικό τρελλοκομείο, τώρα που την χρειαζόμαστε, τώρα θα την απαρνηθούμε οριστικά αυτή τη μνήμη?

Θα δεχθούμε τελικά να γίνουμε απόκληροι της ιστορίας μας, των αρχών μας και των παραδόσεων του Έθνους μας ?

**Ομιλία του Δημάρχου Λαμιέων Γιώργου Κοτρωνιά
για τον Εορτασμό του πολιούχου Ευαγγελιστή Λουκά και
την 68^η Επέτειο από την Απελευθέρωση της πόλης από τους Γερμανούς
Λαμία 18 Οκτωβρίου 2012**

Αυτό που σίγουρα χαρακτηρίζει την εποχή μας, αυτό που η γενιά η δική μας πρόσθεσε στα υπόλοιπα δεινά της ιστορίας μας είναι η ευθεία, η μόνιμη και η οργανωμένη προδοσία των ιδανικών, χτίζοντας μια κοινωνία ανοχής, μια κοινωνία που δέχεται ή ανέχεται την απαξία την χειροκροτεί και αν θέλετε την ψηφίζει και την κάνει συνομιλητή της αξίας την οποία αντίθετα κρίνει συνέχεια αυστηρά, μια κοινωνία που κοιτά καχύποπτα την δημιουργία και την πρόοδο ενώ δίνει βήμα κριτικής στους δημαγωγούς και τους άκαρπους (για να χρησιμοποιήσω και την έκφραση του Αποστόλου Παύλου).

Σε τι ελπίζει αυτή η κοινωνία αν δεν δώσει το πρωτείο της ζωής σε αρχές και ιδανικά ?

Αλήθεια η νεολαία του '40 που έγραψε την εποποιία στα Αλβανικά βουνά, οι νέοι της Εθνικής Αντίστασης που πάλεψαν για ιδέες και ιδανικά τι θα λένε από κει ψηλά που βλέπουν μια Ελλάδα αδύναμη, να πορεύεται χωρίς πυξίδα?

Συμπολίτες **ΤΩΡΑ** πρέπει να βγούμε από την λήθαργο και την αδράνεια. **ΤΩΡΑ** πρέπει η ζωή μας να γίνει υπεύθυνη να σταματήσουμε να δείχνουμε πάντα τους άλλους, να συνειδητοποιήσουμε, ότι κάθε δική μας καθημερινή ενέργεια πρέπει να έχει έρμα ηθικής, γιατί ενέργεια μας γράφει ιστορία επηρεάζει τη ζωή όλων γύρω μας ότι με την προσωπική μας συνεισφορά προσοδεύει το σύνολο ότι η πατρίδα χρειάζεται όλους μας πλάτη με πλάτη για να την ξαναστεριώσουμε.

Πάντα μια χούφτα άνθρωποι είμαστε οι Έλληνες, αυτό όμως δεν μας εμπόδισε να επιζήσουμε στους αιώνες γιατί αυτά που μας εμπνέουν μας γεμίζουν δύναμη.

Η παρουσία τόσο κόσμου στην εκκλησία χθες και σήμερα, δείχνει ότι οι Έλληνες θέλουμε να ακουμπήσουμε ξανά στα σίγουρα στηρίγματα μας. Έχουμε την δύναμη να σηκωθούμε όρθιοι, δεν θέλουμε βοήθεια και οίκτο θέλουμε ευκαιρίες. Ευκαιρίες να παλέψουμε, να δημιουργήσουμε, φτάνει εμείς οι ίδιοι να ανατρέξουμε σ' αυτές τις αξίες μας, φτάνει να χτυπήσει μέσα μας ξανά η καρδιά του Έλληνα, του Έλληνα ο οποίος ανά τους αιώνες και από την μητέρα του και από τον πατέρα του και από όλους τους προγόνους, θεωρεί τιμιότερο και πολυτιμότερο την πατρίδα του.

Ας αγαπήσουμε λοιπόν ότι συνδέεται με την έννοια της πατρίδας και ας κάνουμε τη ζωή μας έμπρακτη αγάπη για τον τόπο και τους ανθρώπους του κάθε μέρα με προσπάθεια και αλληλεγγύη με τα έργα μας, δε φτάνει μόνον η συγκίνηση που νιώθουμε στις Εθνικές επετείους και τις παρελάσεις για τα ηρωικά κατορθώματα των προγόνων μας, η πατρίδα χρειάζεται τα ειρηνικά μας έργα κάθε μέρα.

Γ' αυτό πιστεύω, ότι η φετινή γιορτή πρέπει να είναι μια γιορτή αναβάπτισης στην Ορθόδοξη Πίστη μας, στην Εθνική μας ενότητα, πρέπει να γίνει αφορμή αφύπνισης και αναπροσανατολισμού, μπορεί να είναι για τον καθέναν μας μια μέρα νέας δημιουργικής αφετηρίας.

Ως ελάχιστο φόρο τιμής στους προγόνους μας έχουμε καθήκον να βαδίσουμε στο μέλλον με το κεφάλι ψηλά, πατώντας γερά στη ιστορική μας κληρονομιά. Η αναβάπτιση στις αρχές μας είναι προϋπόθεση επιβίωσης αλλά και οφειλή σ' εκείνους που με την θυσία τους καθαγίασαν τα χώματα που ελεύθερα πατάμε εμείς σήμερα.

Με τις σκέψεις αυτές, εύχομαι σ' όλες και όλους ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και μακάρι πάντα η ΛΑΜΙΑ μας να βρίσκεται κάτω από την σκέπη του ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ